

हि मङ्गतां पूज्यः सद्यो सोक्षमयो यतः । त्यागेन
युक्ता दिवसंवत्पत्ति त्यागेन हीना नरकं ब्रजन्ति । न
त्यागिनां दुक्करमस्ति किञ्चित् त्यागे हि सर्वव्यसनानि
हन्ति” शब्दार्थचिं धृतवाक्यम् ।

त्यागिन् त्रिं त्यज-चिणुन् । १ दातरि, २श्वरे, ३वर्ज्जन-
श्रीले, ४कर्मफलत्यागिनि च “न देष्ट्रकुशलं
कर्म कुशलेनानुषज्जते । त्यागी सत्त्वसमाविष्टो चेष्टावी
च्छिद्धसंग्रहः । न हि देहभृता शक्यं युक्तुं कर्मण्यप्र-
शेषतः । यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिघीयते” गीता
“आत्मनस्तप्तप्रागिनां चैव निर्वर्तेतोदक्रिया” सतुः ।
त्यागिमन् त्रिं त्यागेन निष्पत्तं त्याग+इमन् । त्यागेन
निर्वृत्ते ।

त्याज्य त्रिं त्यज+ण्ठत् कुत्वाभावः । १वर्ज्जनीये “तीरे
प्रतिग्रहस्तप्राज्यस्तप्राज्यो धर्मस्य विक्रयः” प्रा० त० ।
२दात्र० योग्ये च । “त्याज्यो दृष्टः प्रियोऽप्यासीदङ्गुलीवो-
रगच्छता” रघुः । “सा त्ववायान्यतो गर्भं त्याजप्रा-
भवति पापिनी । अहापातकदृष्टा च पदिगर्भविना-
शिनी” व्यासस० ।

त्रक् गतौ भ्वा० आत्म०सक०सेट् । त्रकते अत्रकिष्ट । तत्केऽ
त्रख् गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् भातुपाठः । त्रखति अत्र-
खोत् अत्राखीत् । तत्वाख । [अत्रहीत् । त्रक्षु ।
त्रख् गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् इदित् भातुपाठः । त्रक्षुति
त्रग् गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् इदित् । त्रङ्गुति अत्रङ्गीत् ।
त्रक्षु । अयं दिवा० भातुपाठः । त्रङ्गुति ।

त्रङ्गु पुंखी त्रगि-अच् । पुरभेदे हरिच्छन्दुरुरे सौभे उडङ्गुरे
प्रतिसार्गके विकाऽ ।

त्रह् चेष्टावां भ्वा० पर० अक० सेट् इदित् । त्रन्दति अत्र-
न्दीत् । तत्वन्द ।

त्रप लज्जायां भ्वा० आ० अक० वेट् । त्रपते अत्रपिष्ट अत्रप्न
त्रेपे । चिंच् वा व० । त्रपयति त्रापयति । चित् त्रपा ।
“कान्तया कान्तसंयोगे किमकारि नवोदया । अत्रापि
च क्रिया प्रश्नोक्तरा गुप्ता न बुध्यते” विद्यमन्तुच ।
“अपेक्षाभिक्षायामपि किमपि चेतस्तपयति” शान्तिश० ।
अप-अन्यतो लज्जायाम् “तस्माद्वैरपत्रे मे” भट्टः । “लज्जा
सापत्रपान्यतः” अमरः ।

त्रपा खी त्रप-भावे अड् । १लज्जायाम् अमरः । कर्त्तरि
अच् । २सत्त्वज्जे त्रिं । ३उलटायां खी भेदिं । ४कुले
पूकीत्रौं च शब्दच० ।

त्रपाक् पुंखी० त्रप-अक । ख्वेच्छजातिभेदे उणादिं ।
त्रपारण्डा खी त्रपायां रण्डा । लज्जाहीनायां वेश्यायां
जटा० शब्दक० बस्तुतः त्रपारण्डेति नामद्वयं सेदिनौ
त्रपाशब्दस्य वेश्यार्थकत्वेत्कैः रण्डाशब्दस्य च तदर्थप्रसि-
ष्टे सत्समानार्थकत्वैचित्यात् ।

**त्रपिष्ट त्रिं अतिशयेन त्रप्रः अतिशयेन इठन् प्रियादिं
त्रपादेशः। त्रप्रतरे ।** [ख्लीयां डीप् ।

त्रपीयस् त्रिं अतिशयेन त्रप्रः ईयस्तुन् त्रपादेशः । त्रप्रतमे
त्रपु न० अग्निं दृष्टा त्रपते लज्जते इव त्रप-उन् । १सीसके
२रङ्गे च भेदिं तस्य विकारः च्यण् “त्रपुजनोः सुक् च”
पां सुक् च । त्रापुष तदिकारे त्रिं “तात्रायः कांखरै-
त्यानां त्रपुषः सीसकस्य च” सतुः । “सुवर्णस्य मलं रुप्यं
रुथस्यापि मलं त्रपु । च्येऽन् त्रपुसर्वं सीस्यं सीषस्यापि
मलं मलम्” भा० उ० ३८ अ० [लताभेदे ।
त्रपुकर्कटी खी त्रपु इव शुभा कर्कटी । (ससा) इति स्याते
त्रपुटी खी त्रप-बा०-उटक् गौरा० डीप् । ख्लीयाम् । ख्लीयाम् ।
रत्नमाला ।

त्रपुल् न० त्रप-बा० उल् । रङ्गे दिरुपकोषः ।

त्रपुष(स)न० त्रपुस्याः(प्राः)फलम् अण् फले तस्य लुप् । त्रपु-
षी(सी)फले । “त्रपुसं(घ) लघु नीलञ्जनं नवं वट्कमदाह-
जित् । खाडु पित्तापहं शीतं रक्तपित्तहरं परम् । तत्-
पक्षभलसुष्णा० खात् पित्तलं कफयातन्तुत । तदृहन्मूलं
शीतं रुचं पित्ताम्बृक्षच्छजित्” भावप्र० ।

त्रपु(ष)स न० त्रप-बा० उस(घ) । १रङ्गे दिरुपकोषः । गौरा०
डीप् २भाहेन्द्रवारुण्यां कर्कटीभेदे (ससा) लताभेदे ।
सा च धीतपीप्या काश्छालुः बङ्गफला त्रुन्दिलफला
कण्ठकफला लुधावासा च ।

त्रप्ता खी घनीभूतञ्जेष्टादै । “अनिकीटपदचेष्टौर्ध्वं विता यत्र
सेदिनी । त्रप्तस्या कर्षणैः चिप्पा वान्नैर्वै दुष्टां ब्रजेत् ।
नखदण्डतनूजत्वक्तृष्टपांशुरजोमलैः । भण्डपङ्कवैर्वैष्य
प्रच्छन्ना मर्जिना भवेत्” “त्रप्तसा घनीभूतञ्जेष्टादि०” शु० त० ।

त्रप्तर न० घनेतरदधनि अमरटीकायां विद्याविनोदः ।

त्रय न० खी त्रयाणामवयवम् अयच् । त्रित्वं त्रित्वं संख्यायाम्
“वेदत्रयं निरदुहव भूर्भुवः खरितीति च” सतुः ।
खीत्वपञ्चे डीप् । “व्याघोतिष्ट सभावेद्यामसौ
नरशिखितयी०” माघः त्रयोऽवयवा अस्य अयच् । २त्रित्व-
संख्यान्विते त्रिं ख्लीयां डीप् । “प्रत्यज्ञसन्तुमानञ्ज-
शास्त्रञ्ज्ञ विविधागमम् । त्रयं सुविदितं कार्यं धर्म-